

דודה אהובה שלי,

רק לפני כמה ימים הלכת מאתנו וחסרונך כל כך מורגש, בקרב כולנו.
אנחנו יושבים אצלך בבית, וכל פינה זועקת את שמך. אך אנחנו לא מאמינים
שאת כבר לא פה וכבר לא איתנו.

כבר לא נדבר, כבר לא תתני לי מתכונים, כבר לא תבקשי שאשלח את חיים
לבוא לקחת גפילטע-פיש וחזרת או עוגת דבש ליום כיפור.
כבר לא...

מחכים שתיכנסי ואפילו תכעסי שאנחנו מבלגנים לך את הסדר, לא מחזירים
דברים למקום המדויק ובכלל "מסתובבים בין הרגליים ועושים לך סחרחורת...".
אידיה, הלכת מאיתנו פתאום ובמהירות רבה מדי, מבלי שנצליח רגע להתכונן או
לעכל שלא תהיי איתנו יותר.

לפני 3 שבועות, כשהתחלת להרגיש לא טוב, היינו בטוחים שיש לך וירוס ואת
תתאוששי ותבריאי. כמו תמיד.

מתבוננים באלבומים ונזכרים בילדות המדהימה שהייתה לכולנו ביחד,
מסתכלות בספרי המתכונים שלך ובכתב ידך והכל כל כך הזוי ומוזר. את הלכת
ולייבנו נשבר!! חתיכה מאיתנו לעולם לא תהיה שלמה עוד! אך ננסה להמשיך
ולחיות לאור הערכים והאהבה הגדולה שהרעפת על כל אחד ואחת מאיתנו,
ביחד ולחוד, בדרכך הכל כך מיוחדת, ונישאר ביחד!!

נוחי בשלום דודה אהובה שלי, עם כל האהובים שלנו, שעטפו אותך בבואך
למעלה ואם רק תוכלי, שלחי לנו סימן קטן מדי פעם, שנדע שאת בסדר...
אוהבים אותך וכבר מתגעגעים!!

אחותך חיה, אחייניתך ובעלה דגנית וחיים, והילדים עמית, בר ואיתי

אני מבקשת לצרף תודות לקהילת כפר הנשיא, על העזרה, התמיכה, האירגון
וההתגייסות. זה לא מובן מאליו ובזה נמדדת קהילה.
שמחים שאנחנו חלק.

רננה וכל המשפחה

